

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 12. maj 2011
Sagsnr.: 77
Dok.nr.: 237809

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 12. maj 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 411 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 411:

Vil ministeren i forlængelse af rådsmødegennemgangen den 11. maj 2011 redegøre nærmere for det på mødet refererede synspunkt om, at delegerede retsakter ikke sikrer en ensartet implementering i medlemslandene?

Svar:

Det blev anført på rådsmødegennemgangen den 11. maj 2011, at medlemsstaterne generelt lægger vægt på, at hvor der er behov for ensartede gennemførelsesbestemmelser, bør det ske via gennemførelsesretsakter. I forhold til gennemførelsesretsakter fremgår der af Traktaten om den Europæiske Funktionsmåde, artikel 291, stk. 2, at: ”Når ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter er nødvendige, tildeler disse retsakter Kommissionen [...] gennemførelsesbeføjelser”.

I forhold til delegerede retsakter fremgår det af Traktaten om den Europæiske Funktionsmåde, artikel 291, stk. 1, at ”Kommissionen kan i en lovgivningsmæssig retsakt få delegeret beføjelse til at vedtage almenlydige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.”

I forhold til at sikre en ensartet gennemførelse af landbrugsstøtteordninger i medlemsstaterne vurderes der generelt at være behov for detaljerede og ofte meget omfattende gennemførelsesretsakter i forhold til medlemsstaternes administration af for eksempel støttebetingelser, sanktioner og kontrol. Disse detaljerede bestemmelser vurderes ikke

være en udbygning eller ændring af visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt, men en gennemførelse indenfor de eksisterende regler i basis retsakten. Det vurderes endvidere, at det i forbindelse med denne administration er væsentligt at inddrage medlemsstaternes viden via komiteprocedure (undersøgelsesproceduren) om de specifikke forhold, som har betydning for administrationen og omkostningen herved.

Delegerede retsakter bør anvendes, hvor der er tale om at ændre eller udbygge ikke-væsentlige bestemmelser i basis retsakten. Det kan være i forhold til at ændre tidsfrister i basisretsakten, overgangsbestemmelser i relation til en ny retsakt eller tilpasse et bilag i retsakten.

Henrik Høegh

/ Jesper Wulff Pedersen